

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/40/2015
Identifikačné číslo spisu:	6113010150
Dátum vydania rozhodnutia:	21.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6113010150.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. októbra 2015 v trestnej veci obvineného JUDr. H. O., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/ (§ 138 písm. b/), ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Pavla Vršku, advokáta vo Veľkom Krtíši proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2015, sp. zn. 4Nto/13/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného JUDr. H. O. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátor“) 29. januára 2013 pod sp. zn. Kv 64/10-67, podal Okresnému súdu Banská Bystrica na obvineného JUDr. H. O. obžalobu pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/ (§ 138 písm. b/), ods. 4 písm. a/ Trestného zákona.

Trestné konanie sa pôvodne viedlo na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/7/2013 a Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Nto/15/2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. decembra 2014, sp. zn. 5Ndt/20/2014, rozhodol podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku tak, že trestnú vec obvineného JUDr. H. O. vedenú na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Nto/15/2014, odňal Krajskému súdu v Banskej Bystrici a prikázal Krajskému súdu v Nitre.

Krajský súd v Nitre uznesením z 12. januára 2015, sp. zn. 4Nto/13/2014 rozhodol tak, že :

I.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného JUDr. H. O. zamietla.

II.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku sa trestná vec obvineného JUDr. H. O., vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/7/2013, príslušnému Okresnému súdu Banská Bystrica neodníma.

Obvinený JUDr. H. O. písomným podaním zo dňa 13. apríla 2015 (doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 15. apríla 2015) podal prostredníctvom svojho obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2015, sp. zn. 4Nto/13/2014, dovolanie. Dôvody dovolania doplnil podaním z 19. februára 2015, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 30. apríla 2015.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Dovolateľ v podstate uviedol, že dňa 13. februára 2015 mu bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Nto/13/2014, ktorým bola jeho sťažnosť zamietnutá a trestná vec vedená pod sp. zn. 5T/7/2013, nebola odňatá príslušnému Okresnému súdu Banská Bystrica. Po preštudovaní uznesenia Krajského súdu v Nitre, ktoré mu bolo doručené prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica obvinený zistil, že vo veci už rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky, avšak takéto uznesenie nebolo jemu ani jeho obhajcovi doručené. Uznesenie najvyššieho súdu si obvinený prevzal osobne dňa 17. februára 2015. Z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu okrem iného vyplýva, že súdne konanie v prípade jeho osoby bez akéhokoľvek spochybňovania profesionality sudcov by sa navonok nejavilo ako objektívne a nestranné. Za tejto situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky, aj v záujme zachovania jednotnosti jeho rozhodovania v obdobných veciach, vyhovel návrhu obvineného a odňal vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici a prikázal ju Krajskému súdu v Nitre. Toto uznesenie obvinenému nebolo doručené pred rozhodnutím Krajského súdu v Nitre o jeho sťažnosti, a teda podľa názoru obvineného takéto uznesenie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Krajský súd v Nitre konal predčasne a nezákonne, pretože rozhodol o jeho sťažnosti predtým, ako nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tak došlo k závažnému pochybeniu vo vzťahu k jeho právam na spravodlivý súdny proces a spravodlivé súdne konanie. Týmto konaním podľa názoru obvineného bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že vo veci rozhodol nepríslušný súd. Obvinený JUDr. H. O. navrhol, aby súd prvého stupňa v zmysle § 376 Trestného poriadku doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté a aby v zmysle § 377 Trestného poriadku dovolací súd v zmysle § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Nto/13/2014, z 12. januára 2015 ako nezákonné a aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

V doplnení dovolania obvinený JUDr. O. v podstate zopakoval obsah svojho dovolania z 13. apríla 2015 a navyše uviedol, že doposiaľ sa žiadny súd v konaní nezaoberal jeho námietkami miestnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica. Obvinený je toho názoru, že prvotným hľadiskom pre určenie miestnej príslušnosti, je miesto spáchania trestného činu. Takýmto miestom by podľa neho mala byť Bratislava, kde uzatváral so spoločnosťou CI HOLDING, a.s. Bratislava všetky zmluvy, ktoré sú uvedené v obžalobe a žiadnu zmluvu neuzatvoril vo Veľkom Krtíši ani v Banskej Bystrici. Spoločnosť má sídlo v Bratislave a všetky účty, na ktoré boli poukazované finančné prostriedky boli založené v bratislavských pobočkách príslušných bánk. Miestne príslušným súdom by podľa názoru obvineného mal byť Okresný súd Bratislava I.

S poukazom na uvedené skutočnosti obvinený JUDr. O. upravil petit rozhodnutia dovolacieho súdu tak, aby podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Nto/13/2014, z 12. januára 2015 a konaniami, ktoré mu predchádzali, bol porušený zákon v neprospech obvineného JUDr. H. O. a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Nto/13/2014, z 12. januára 2015 zrušil. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku aby Krajskému súdu v Nitre prikázal vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátor“), ktorý v písomnom podaní z 23. apríla 2015 uviedol, že dovolanie bolo podľa § 382 Trestného poriadku podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou obvineného, v zastúpení obhajcom, avšak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku).

K doplnenému dovolaniu sa prokurátor vyjadril 22. mája 2015, v ktorom vyjadrení reagoval na námietku obvineného o miestnej príslušnosti. Prokurátor uviedol, že obžaloba prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica pod sp. zn. Kv 64/10-67, z 29. januára 2013 na obvineného JUDr. H. O. bola podaná vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Banská Bystrica. Predseda senátu preskúmal obžalobu a podľa jej obsahu posúdil, že ju netreba predbežne prejednať na zasadnutí senátu a nariadil vykonať hlavné pojednávanie na dni 17. - 18. apríla 2013. Upozornil, že v tomto prípade súd nevydáva žiadne rozhodnutie týkajúce sa jeho príslušnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného JUDr. H. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Nto/13/2014, z 12. januára 2015 odmietol, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie a predložené spisy podľa § 378 Trestného poriadku a následne po postupe podľa § 381 Trestného poriadku rozhodol, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani na preskúmanie nimi vykonaného dokazovania. Nie je nástrojom všeobecného preskúmavania všetkých rozhodnutí súdov nižších stupňov. Jedným z kritérií vymedzenia podania dovolania je okruh rozhodnutí, voči ktorým je uplatniteľné. Tento okruh je daný predovšetkým ustanovením § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré definuje právoplatné rozhodnutia súdu, voči ktorým možno dovolanie podať a ktorými bol porušený zákon alebo boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku : Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa ods. 1 sa rozumie :

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania
- e/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písm. a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Okruh rozhodnutí vymedzený v uvedenom ustanovení dopĺňajú rozhodnutia uvedené v ustanovení § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, kedy podáva dovolanie minister spravodlivosti.

Z citovaného ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku a ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktoré dovolaním napadol obvinený JUDr. H. O.. Je

tomu tak z toho dôvodu, že predmetné uznesenie nie je konečným rozhodnutím, resp. nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktorého aktuálne znenie bolo do Trestného poriadku zavedené s účinnosťou od 1. septembra 2011, upravuje okruh rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním, bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku).

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je evidentné, že dovolanie obvineného JUDr. H. O. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.